

VI. Novověk (tradičně 1492 – asi 1914)

A. Časové vymezení a obecná charakteristika novověku

Novověká epocha lidských dějin sahá od přelomu 15. a 16. století až do moderní doby: jako tradiční počáteční datum se nejčastěji uvádí rok 1492, kdy mořeplavec Kryštof Kolumbus objevil pro Evropany Ameriku. Konec novověku bývá zpravidla spatřován na počátku 20. století (v r. **1914**). Všeobecně se totiž přijímá za nepochybné, že 20. a 21. století představují již novou dějinnou epochu. Jistý problém ovšem představuje hledání jejího názvu; někdy se hovořívá o *době nejnovější*, což je ovšem termín poněkud nepraktický (co přijde potom?). *Pro zajímavost uvedme, že český filozof Radim Palouš vytvořil pro označení naší doby výstižný pojem světověk.*

Novověk je charakteristický především **rozsáhlým a intenzivním propojením evropských dějin s vývojem v jiných světadílech**. Pro nás z toho vyplývá základní úkol: pojmout dějiny novověku natolik přehledně, abychom se nenechali zahltit bezpočtem faktů a abychom si udrželi povědomí souvislého vývoje.

B. Počátky novověkého kolonialismu

1. Zámořské objevy

a) Příčiny